

بنیاد بین المللی دعا
مؤسسة الدعاء العالمية
Daa International Foundation

کرانه‌های نیایش

دعای صحیفه

شماره: ۱

تهیه و تنظیم: بنیاد بین المللی دعا

به کوشش: علی محمد بروجردی - حسین احمدی

صفحه آرایشی: محمد رضا احمدی

ناشر: قرآن صاعد ❀ نوبت چاپ: اول ۱۴۰۱

شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۵۷۷۵-۱۷-۶

کلیه حقوق این اثر متعلق به بنیاد بین المللی دعا می باشد

تلفن: ۰۰ ۹۸ ۹۶ ۹۱ ۹۱ +۹۸

سایت: <https://bonyadedoa.com/fa>

بہیمہ و تنظیم
بنیاد میں المسئلہ دعا

از امیرالمؤمنین علیه السلام نقل شده است که پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله فرمود: پشت مقام ابراهیم در مسجد الحرام نماز می‌گزاردم که جبرئیل گفت: ای محمد! می‌بینم خیلی نگران امت خود هستی؛ خدا با بندگان خویش مهربان است. پیامبر صلی الله علیه و آله به جبرئیل فرمود: برادرم! تو محبوب من و امت من هستی. دعایی به من بیاموز تا امت من پس از من مرا با آن یاد کنند. جبرئیل گفت: ای محمد! سفارش می‌کنم که بفرمایی امت سه روز روشن (ایام البیض که درخشندگی ماه در شب‌های آن بیشترین مقدار است) هر ماه را روزه بدارند؛ سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم را.

همچنین ای محمّد! سفارش می‌کنم که امت را فرمان دهی این دعا را بخوانند که نگه‌داران عرش پروردگار، آن را به برکت این دعا نگاه می‌دارند. من نیز به برکت آن است که بر زمین فرود می‌آیم و به آسمان می‌روم. این دعا بر درهای بهشت و حجره‌ها و ایوان‌ها و خانه‌های آن نوشته است و به وسیله آن درهای بهشت باز می‌گردد. با این دعا، آفریدگان به فرمان حق در روز رستاخیز گردهم می‌آیند. هر کدام از پیروان تو این دعا را بخواند، خداوند به برکت آن سختی گور را از او برمی‌دارد و از هراس بزرگ و آفت‌های دین و دنیا ایمنی می‌بخشد، و هر که آن را بخواند، خداوند از کیفر آتش رهایی‌اش می‌دهد. پیامبر

خدا ﷺ از جبرئیل پاداش (خواندن) دعا را پرسید. او پاسخ داد: ای محمد! چیزی پرسیدی که نمی توان آن را شرح داد و ثوابش را جز خدا نمی داند. ای محمد! اگر درختان جهان قلم شوند و دریاها مرگب و همه ی آفریدگان نویسند، پاداش خواننده ی این دعا را نمی توانند بنویسند. هر برده ای آن را بخواند و آزادی خویش را بخواهد، خداوند او را آزادی و از بندگی و غلامی رهایی خواهد داد. هر غم زده ای آن را بخواند، خداوند اندوه و غم را از او خواهد زدود. هر حاجت مندی آن را بخواند، خداوند. ان شاء الله. حاجت او را در دنیا و آخرت برآورده می کند و مرگ بی هنگام و هراس در قبر و تنگ دستی در دنیا را از وی دور

خواهد داشت و در قیامت همراه با نظر رحمت به شفاعتش خواهد رساند و به برکت دعا، به خانه‌ی امن (دارالسلام) می‌آورد و او را در کاخ‌های بهشتی مسکن خواهد داد و از پوشاک فرسوده ناشدنی بهشت خواهد پوشاند. هر که این دعا را در حال روزه بخواند، خداوند پاداش جبرئیل و میکائیل و اسرافیل و عزرائیل و ابراهیم خلیل و موسای کلیم و عیسی و پیامبر خاتم را - که درود خداوند بر همگی آن‌ها باد - بدو خواهد داد.

پیامبر خدا ﷺ فرمود: من از افزونی ثواب‌هایی که جبرئیل برای خواننده‌ی این دعا برشمرد، به شگفت آمدم. جبرئیل افزود: ای محمد! هریک از پیروان تو، یک بار در زندگی، این دعا را بخواند،

خداوند در روز قیامت او را با چهره‌ای به تابناکی
ماه شب چهاردهم برمی‌انگیزد. مردم خواهند
گفت: این کیست؟ آیا پیامبر است؟ فرشتگان
خواهند گفت: او نه پیامبر است و نه فرشته؛ او
بنده‌ای از بندگان خدای متعال و از آدمی زادگان
است که در زندگی خویش يك بار این دعا را
خوانده است و خداوند این کرامت را بدو ارزانی
داشته است. آن‌گاه جبرئیل به پیامبر ﷺ گفت:
ای محمد! هر که این دعا را پنج بار بخواند،
هنگام رستاخیز، من با اسبی بهشتی کنار گور
او می‌ایستم تا (برخیزد و) بر آن اسب سوار شود
و جز در سرای نعمت (دار النعم) فرود نخواهد
آمد؛ جاوید جاودان و بی حساب؛ در کنار ابراهیم

و در کنار محمد صلی الله علیه و آله. من برای خواننده‌ی این دعا، زن یا مرد، ضامن هستم که خدای متعال کیفرش نکند؛ هر چند گناهانش بیش از کف‌های دریا و قطره‌های باران و برگ درختان و شمار بهشتیان و دوزخیان باشد.

خداوند فرمان می‌دهد برای خواننده‌ی این دعا یک حج نیکو و یک عمره‌ی پذیرفته شده بنویسند.

ای محمد! هر که به هنگام خواب پنج بار این دعا را بخواند، تو را در خواب می‌بیند که به بهشت وعده‌اش می‌دهی. هر که گرسنه یا تشنه باشد و خوردنی و آشامیدنی نیابد یا بیمار باشد و این دعا را بخواند، خدای متعال به برکت آن

مشککش را آسان می سازد و آب و غذایش می دهد
و خواسته های دنیا و آخرتش را برمی آورد. هر
مال باخته یا برده گریخته ای برخیزد و وضو بسازد
و دو یا چهار رکعت بگزارد و در هر کدام یک
سوره ی حمد و دو سوره ی اخلاص بخواند و پس
از سلام این دعا را بخواند و نوشته را پیش رو یا
زیر سر بگذارد، خداوند این شاء الله. به برکت این
دعا، شرق و غرب را به هم می پیوندد و گریخته
را به او برمی گرداند و اگر از دشمن می ترسد و
این دعا را بر خویش بخواند، خداوند او را در
حصار محکمی قرار می دهد و دشمنانش بر او
دست رس نخواهند داشت. هر بنده ی وام داری
آن را بخواند وامش را پرداخت می کند و هر که

آن را بر بیماری بخواند، خداوند به برکت آن شفا می‌دهد. اگر بنده‌ای با ایمان خالص به خدای بزرگ آن را بر کوهی بخواند، به دستور خدای متعال، آن کوه به جنبش خواهد آمد و هر که با نیت پاک بر آن بخواند، آب سخت خواهد شد. از این همه ویژگی که برای این دعا گفتم شگفتی مکن که اسم اعظم خداوند در آن است. اگر خواننده‌ای آن را بخواند و فرشتگان و جنّ و انس آن را شنیدند، برای وی دعا می‌کنند و خدای متعال دعایشان را می‌پذیرد و همه‌ی این‌ها به برکت خداوند و به برکت این دعاست.

هر که خدا و پیامبرش را باور دارد، باید که دلش را به آن چه درباره‌ی این دعا گفته شد از

شک خارج کند که خداوند هر که را بخواهد
بی حساب می بخشد. هر که آن را نگاه داشت یا
نوشت، بر هیچ مسلمانی دریغ نکند.

پیامبر خدا ﷺ فرمود: در هر نبردی این دعا
را خواندم، به برکت آن، بر دشمنانم پیروز شدم.
هم چنین فرمود: «هر که این دعا را بخواند در
چهره اش نور اولیا خواهد بود و هر سختی برایش
آسان و هر آسانی شدنی خواهد گردید.»

حسن بصری گوید: من در ارزش این دعا
چیزهایی شنیده ام که نمی توانم شرح دهم.
اگر خواننده ی آن پا بر زمین کوبد، زمین خواهد
جنبید.

سفیان ثوری گوید: وای بر آن که ارزش این

دعا را نداند! هر که ارزش و احترام آن را دانست
خداوند بزرگ هر سختی را از او بازخواهد داشت
و هر مشکلی را آسان خواهد ساخت و هر
ناخواسته‌ای را باز خواهد داشت و هر بدی را
دور خواهد ساخت و از هر بیماری و حادثه‌ای
نجاتش خواهد داد و غم و اندوه را از او خواهد
زدود. آن را بیاموزید و آموزش دهید که خیر فراوان
در آن است! و دعا این است :

سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ وَ بِحَمْدِهِ

منزه است خدای بزرگ و ستایش برای اوست

سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ وَ بِحَمْدِهِ

منزه است خدای بزرگ و ستایش برای اوست

سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ وَ بِحَمْدِهِ

منزه است خدای بزرگ و ستایش برای اوست

سُبْحَانَهُ مِنْ إِلَهٍ مَا أَمْلَكُهُ

منزه است معبودی که چقدر داراست!

وَسُبْحَانَهُ مِنْ مَلِكٍ مَا أَقْدَرُهُ

و منزّه است دارایی که چقدر تواناست!

وَسُبْحَانَهُ مِنْ قَدِيرٍ مَا أَعْظَمُهُ

و منزّه است توانایی که چقدر بزرگ است!

وَسُبْحَانَهُ مِنْ عَظِيمٍ مَا أَجَلُّهُ

و منزّه است بزرگی که چقدر شکوهمند است!

وَسُبْحَانَهُ مِنْ جَلِيلٍ مَا أَمْجَدُهُ

و منزّه است شکوهمندی که چقدر گرمی است!

و سُبْحَانَهُ مِنْ مَّاجِدٍ مَا أَرَأَاهُ

و منزّه است گرامی‌ای که چه پر مهر است!

و سُبْحَانَهُ مِنْ رَّءُوفٍ مَا أَعَزَّهُ

و منزّه است پر مهری که چقدر بزرگوار است!

و سُبْحَانَهُ مِنْ عَزِيزٍ مَا أَكْبَرَهُ

و منزّه است بزرگواری که چقدر عالی‌قدر است!

و سُبْحَانَهُ مِنْ كَبِيرٍ مَا أَقْدَمَهُ

و منزّه است عالی‌قدری که چقدر دیرینه است!

وَ سُبْحَانَهُ مِنْ قَدِيمٍ مَا أَعْلَاهُ

و منزّه است دیرینه ای که چقدر والا است!

وَ سُبْحَانَهُ مِنْ عَالٍ مَا أَسْنَاهُ

و منزّه است والاّیی که چقدر روشن است!

وَ سُبْحَانَهُ مِنْ سَنِيٍّ مَا أَبْهَاهُ

و منزّه است روشنی که چقدر خوش نماست!

وَ سُبْحَانَهُ مِنْ بَهِيٍّ مَا أَنْوَرَهُ

و منزّه است خوش نمایی که چقدر نورانی است!

و سُبْحَانَهُ مِنْ مُنِيرٍ مَا أَظْهَرُهُ

و منزّه است نورانی‌ای که چقدر آشکار است!

و سُبْحَانَهُ مِنْ ظَاهِرٍ مَا أَخْفَاهُ

و منزّه است آشکاری که چقدر پنهان است!

و سُبْحَانَهُ مِنْ خَفِيٍّ مَا أَعْلَمَهُ

و منزّه است پنهانی که چقدر دانشمند است!

و سُبْحَانَهُ مِنْ عَلِيمٍ مَا أَخْبَرَهُ

و منزّه است دانشمندی که چقدر آگاه است!

وَسُبْحَانَهُ مِنْ خَيْرِ مَا أَكْرَمَهُ

و منزّه است آگاهی که چقدر بخشنده است!

وَسُبْحَانَهُ مِنْ كَرِيمِ مَا أَلْطَفَهُ

و منزّه است بخشنده ای که چقدر مهربان است!

وَسُبْحَانَهُ مِنْ لَطِيفِ مَا أَبْصَرَهُ

و منزّه است مهربانی که چقدر بیناست!

وَسُبْحَانَهُ مِنْ بَصِيرِ مَا أَسْمَعَهُ

و منزّه است بینایی که چقدر شنواست!

و سُبْحَانَهُ مِنْ سَمِيعٍ مَا أَحْفَظُهُ

و منزّه است شنوایی که چقدر حمایت کننده است!

و سُبْحَانَهُ مِنْ حَفِیْظٍ مَا أَمْلَاهُ

و منزّه است حمایت کننده ای که چقدر توانگر است!

و سُبْحَانَهُ مِنْ مَلِيٍّ مَا أَوْفَاهُ

و منزّه است توانگری که چقدر با وفاست!

و سُبْحَانَهُ مِنْ وَفِيٍّ مَا أَغْنَاهُ

و منزّه است باوفایی که چقدر بی نیاز است!

و سُبْحَانَهُ مِنْ غِنِيٍّ مَا أَعْطَاهُ

منزه است بی نیازی که چقدر احسان بخش است!

و سُبْحَانَهُ مِنْ مُعْطٍ مَا أَوْسَعَهُ

و منزه است احسان بخشی که چقدر متمکن است!

و سُبْحَانَهُ مِنْ وَاسِعٍ مَا أَجْوَدَهُ

و منزه است متمکنی که چقدر سخاوتمند است!

و سُبْحَانَهُ مِنْ جَوَادٍ مَا أَفْضَلَهُ

و منزه است سخاوتمندی که چقدر افزون بخش است!

و سُبْحَانَهُ مِنْ مُفْضِلٍ مَا أَنْعَمَهُ

و منزّه است افزون بخشی که چقدر نعمت بخش است!

و سُبْحَانَهُ مِنْ مُنْعِمٍ مَا أَسَيَّدَهُ

و منزّه است نعمت بخشی که چقدر سرور است!

و سُبْحَانَهُ مِنْ سَيِّدٍ مَا أَرْحَمَهُ

و منزّه است سروری که چقدر مهرورز است!

و سُبْحَانَهُ مِنْ رَحِيمٍ مَا أَشَدَّهُ

و منزّه است مهرورزی که چقدر محکم است!

وَسُبْحَانَهُ مِنْ شَدِيدٍ مَا أَقْوَاهُ

و منزّه است محکمی که چقدر نیرومند است!

وَسُبْحَانَهُ مِنْ قَوِيٍّ مَا أَحْمَدُهُ

و منزّه است نیرومندی که چقدر ستوده است!

وَسُبْحَانَهُ مِنْ حَمِيدٍ مَا أَحْكَمُهُ

و منزّه است ستوده ای که چقدر خردمند است!

وَسُبْحَانَهُ مِنْ حَكِيمٍ مَا أَبْطَشُهُ

و منزّه است خردمندی که چقدر سختگیر است!

و سُبْحَانَهُ مِنْ بَاطِشٍ مَا أَقْوَمَهُ

و منزّه است سخت گیری که چقدر پاینده است!

و سُبْحَانَهُ مِنْ قِیُومٍ مَا أَدْوَمَهُ

و منزّه است پاینده ای که چقدر همیشگی است!

و سُبْحَانَهُ مِنْ دَائِمٍ مَا أَبْقَاهُ

و منزّه است همیشگی ای که چقدر ماندگار است!

و سُبْحَانَهُ مِنْ بَاقٍ مَا أَفْرَدَهُ

و منزّه است ماندگاری که چقدر یگانه است!

و سُبْحَانَهُ مِنْ فَرْدٍ مَا أَوْحَدَهُ

و منزّه است یگانه ای که چقدر یکتاست!

و سُبْحَانَهُ مِنْ وَاحِدٍ مَا أَضْمَدَهُ

و منزّه است یکتایی که چقدر سرشار است!

و سُبْحَانَهُ مِنْ صَمَدٍ مَا أَمْلَكَهُ

و منزّه است سرشاری که چقدر داراست!

و سُبْحَانَهُ مِنْ مَالِكٍ مَا أَوْلَاهُ

و منزّه است دارایی که چقدر سرپرست است!

و سُبْحَانَهُ مِنْ وَلِيٍّ مَا أَعْظَمَهُ

و منزّه است سرپرستی که چقدر بزرگ است!

و سُبْحَانَهُ مِنْ عَظِيمٍ مَا أَكْمَلَهُ

و منزّه است بزرگی که چقدر بی نقص است!

و سُبْحَانَهُ مِنْ كَامِلٍ مَا أَتَمَّهُ

و منزّه است بی نقصی که چقدر کامل است!

و سُبْحَانَهُ مِنْ تَامٍّ مَا أَعْجَبَهُ

و منزّه است کاملی که چقدر شگفت آور است!

و سُبْحَانَهُ مِنْ عَجِيبٍ مَا أَفْخَرُهُ

و منزّه است شگفت آوری که چقدر سربلند است!

و سُبْحَانَهُ مِنْ فَاحِرٍ مَا أَبْعَدُهُ

و منزّه است سربلندی که چقدر دور است!

و سُبْحَانَهُ مِنْ بَعِيدٍ مَا أَقْرَبُهُ

و منزّه است دوری که چقدر نزدیک است!

و سُبْحَانَهُ مِنْ قَرِيبٍ مَا أَمْنَعُهُ

و منزّه است نزدیکی که چقدر بازدار است!

و سُبْحَانَهُ مِنْ مَّانِعٍ مَا أَغْلَبَهُ

و منزّه است بازدارى كه چقدر ظفرمند است!

و سُبْحَانَهُ مِنْ غَالِبٍ مَا أَغْفَاهُ

و منزّه است ظفرمندی كه چقدر درگذرنده است!

و سُبْحَانَهُ مِنْ عَفْوٍ مَا أَحْسَنَهُ

و منزّه است درگذرنده اى كه چقدر نيكوكار است!

و سُبْحَانَهُ مِنْ مُحْسِنٍ مَا أَجْمَلَهُ

و منزّه است نيكوكارى كه چقدر زيباست!

و سُبْحَانَهُ مِنْ جَمِيلٍ مَا أَقْبَلَهُ

و منزّه است زیبایی که چقدر پذیرنده است!

و سُبْحَانَهُ مِنْ قَابِلٍ مَا أَشْكُرُهُ

و منزّه است پذیرنده ای که چقدر سپاسگزار است!

و سُبْحَانَهُ مِنْ شَكُورٍ مَا أَغْفَرُهُ

و منزّه است سپاسگزاری که چقدر آمرزگار است!

و سُبْحَانَهُ مِنْ غَفُورٍ مَا أَكْبَرُهُ

و منزّه است آمرزگاری که چقدر عالیقدر است!

و سُبْحَانَهُ مِنْ كَبِيرٍ مَا أَجْبَرُهُ

و منزّه است عالیقدری که چقدر حکمفرماست!

و سُبْحَانَهُ مِنْ جَبَّارٍ مَا أَدِينُهُ

و منزّه است حکمفرمایی که چقدر جزا دهنده است!

و سُبْحَانَهُ مِنْ دَيَّانٍ مَا أَقْضَاهُ

و منزّه است جزا دهنده ای که چقدر دادور است!

و سُبْحَانَهُ مِنْ قَاضٍ مَا أَمْضَاهُ

و منزّه است دادوری که چقدر کارگزار است!

و سُبْحَانَهُ مِنْ مَاضٍ مَا أَنْفَذَهُ

و منزّه است کارگزاری که چقدر اجراگر است!

و سُبْحَانَهُ مِنْ نَافِذٍ مَا أَحْلَمَهُ

و منزّه است اجراگری که چقدر بردبار است!

و سُبْحَانَهُ مِنْ حَلِيمٍ مَا أَخْلَقَهُ

و منزّه است بردباری که چقدر آفریننده است!

و سُبْحَانَهُ مِنْ خَالِقٍ مَا أَقْهَرَهُ

و منزّه است آفریننده ای که چقدر پیروز است!

و سُبْحَانَهُ مِنْ قَاهِرٍ مَا أَنْشَأَهُ

و منزّه است پیروزی که چقدر ایجاد کننده است!

و سُبْحَانَهُ مِنْ مُنْشِئٍ مَا أَمْلَكَهُ

و منزّه است ایجاد کننده ای که چقدر داراست!

و سُبْحَانَهُ مِنْ مَلِكٍ مَا أَقْدَرَهُ

و منزّه است دارایی که چقدر قدرتمند است!

و سُبْحَانَهُ مِنْ قَادِرٍ مَا أَرْفَعَهُ

و منزّه است قدرتمندی که چقدر بلند مرتبه است!

و سُبْحَانَهُ مِنْ رَفِيعٍ مَا أَشْرَفُهُ

و منزّه است بلند مرتبه ای که چقدر گرانمایه است!

و سُبْحَانَهُ مِنْ شَرِيفٍ مَا أَرْزَقَهُ

و منزّه است گرانمایه ای که چقدر روزی دهنده است!

و سُبْحَانَهُ مِنْ رَازِقٍ مَا أَقْبَضَهُ

و منزّه است روزی دهنده ای که چقدر درهم کشنده است!

و سُبْحَانَهُ مِنْ قَابِضٍ مَا أَبْسَطَهُ

و منزّه است درهم کشنده ای که چقدر گسترنده است!

و سُبْحَانَهُ مِنْ بَاسِطٍ مَا أَهْدَاهُ

منزه است گسترنده ای که چقدر راهنماست!

و سُبْحَانَهُ مِنْ هَادٍ مَا أَصْدَقَهُ

و منزه است راهنمایی که چقدر راستگوست!

و سُبْحَانَهُ مِنْ صَادِقٍ مَا أَبْدَاهُ

و منزه است راستگویی که چقدر نمایان است!

و سُبْحَانَهُ مِنْ بَادِيٍّ مَا أَقْدَسَهُ

و منزه است نمایانی که چقدر مقدس است!

وَسُبْحَانَهُ مِنْ قُدُّوسٍ مَا أَظْهَرُهُ [مَا أَظْهَرُهُ]

و منزہ است مقدسی کہ چقدر پاک است!

وَسُبْحَانَهُ مِنْ طَاهِرٍ [مِنْ طَاهِرٍ] مَا أَزْكَاهُ

و منزہ است پاکی کہ چقدر بی آلایش است!

وَسُبْحَانَهُ مِنْ زَكِيٍّ مَا أَبْقَاهُ

و منزہ است بی آلایشی کہ چقدر ماندگار است!

وَسُبْحَانَهُ مِنْ بَاقٍ مَا أَعْوَدَهُ

و منزہ است ماندگاری کہ چقدر بازگرداننده است!

و سُبْحَانَهُ مِنْ عَوَّادٍ^[مُعِيدٍ] مَا أَفْطَرَهُ

و منزّه است بسیار بازگرداننده ای که چقدر آغازکننده است!

و سُبْحَانَهُ مِنْ فَاطِرٍ مَا أَرْعَاهُ

و منزّه است آغازکننده ای که چقدر ملاحظه گر است!

و سُبْحَانَهُ مِنْ رَاعٍ مَا أَعْوَنَهُ

و منزّه است ملاحظه گری که چقدر یاری گر است!

و سُبْحَانَهُ مِنْ مُعِينٍ مَا أَوْهَبَهُ

و منزّه است یاری گری که چقدر بخشایشگر است!

و سُبْحَانَهُ مِنْ وَهَّابٍ مَا أَتُوبُهُ

و منزّه است بسیار بخشایشگری که چقدر توبه پذیر است!

و سُبْحَانَهُ مِنْ تَوَّابٍ مَا أَسْخَاهُ

و منزّه است بسیار توبه پذیری که چقدر گشاده دست است!

و سُبْحَانَهُ مِنْ سَخِيٍّ مَا أَبْصَرُهُ

و منزّه است گشاده دستی که چقدر بیناست!

و سُبْحَانَهُ مِنْ بَصِيرٍ مَا أَسْلَمَهُ

و منزّه است بینایی که چقدر سالم است!

و سُبْحَانَهُ مِنْ سَلِيمٍ مَا أَشْفَاهُ

و منزّه است سالمی که چقدر شفابخش است!

و سُبْحَانَهُ مِنْ شَافٍ مَا أَنْجَاهُ

و منزّه است شفابخشی که چقدر نجات دهنده است!

و سُبْحَانَهُ مِنْ مُنْجٍ مَا أَبْرَهُ

و منزّه است نجات دهنده ای که چقدر نیکوست!

و سُبْحَانَهُ مِنْ بَارٍّ مَا أَطْلَبَهُ

و منزّه است نیکویی که چقدر خواهان است!

و سُبْحَانَهُ مِنْ طَالِبٍ مَا أَدْرَكَهُ

و منزّه است خواهانی که چقدر دریابنده است!

و سُبْحَانَهُ مِنْ مُدْرِكٍ مَا أَرْشَدَهُ

و منزّه است دریابنده ای که چقدر راهنماست!

و سُبْحَانَهُ مِنْ رَشِيدٍ مَا أَعْطَفَهُ

و منزّه است راهنمایی که چقدر نوازشگر است!

و سُبْحَانَهُ مِنْ مُتَعَطِّفٍ مَا أَعْدَلَهُ

و منزّه است نوازشگری که چقدر دادگر است!

و سُبْحَانَهُ مِنْ عَادِلٍ مَا آتَقَنَهُ

ومنزه است دادگری که چقدر استوارگر است!

و سُبْحَانَهُ مِنْ مُتَقِنٍ مَا أَحْكَمَهُ

ومنزه است استوارگری که چقدر خردمند است!

و سُبْحَانَهُ مِنْ حَكِيمٍ مَا أَكْفَلَهُ

ومنزه است خردمندی که چقدر ضامن است!

و سُبْحَانَهُ مِنْ كَفِيلٍ مَا أَشْهَدَهُ

ومنزه است ضامنی که چقدر حاضر است!

وَسُبْحَانَهُ مِنْ شَهِيدٍ مَا أَحْمَدُهُ

و منزّه است حاضری که چقدر ستوده است!

وَسُبْحَانَهُ هُوَ اللَّهُ الْعَظِيمُ وَبِحَمْدِهِ

و منزّه است او که خدای بزرگ است و ستایش برای توست

وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

و ستایش مخصوص اوست و معبودی جز خدا نیست

وَ اللَّهُ أَكْبَرُ وَ لِلَّهِ الْحَمْدُ

و خدا بزرگ تر است و ستایش مخصوص خداست

وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ

و هیچ نیرو و اراده ای نیست مگر از خداوند والای بزرگ

دَافِعُ كُلِّ بَلِيَّةٍ وَهُوَ حَسْبِي وَنِعْمَ الْوَكِيلُ.

بازدارنده هر بلا و او مرا کافی است و چه وکیل خوبی است!

منبع: مُتَهَجُّ الدَّعَوَاتِ وَمُتَهَجُّ الْعِبَادَاتِ، سَيِّدُ بْنُ طَاوُوسٍ (قدس سره)، ص: ۸۲

بنیاد بین المللی دُعا
مؤسسة الدعاء العالمية
Doa International Foundation

<https://bonyadeddoa.com>

+۹۸ ۹۱ ۹۱ ۹۶ ۹۸ ۰۰

 bonyadedua